

ни та ни направи божие които да ходятъ предъ насъ: защото този Моисей, человекъ който ни изведе изъ Египетската земя, не знаемъ що му станѣ. (2) И рече имъ Ааронъ: «Изведѣте златнитѣ обѣци които сѣ на ушитѣ на женитѣ ви, на синовѣтѣ ви, и на дѣщеритѣ ви, и донесѣте ми ихъ. (3) И всичкитѣ людие изведиха златнитѣ обѣци които бѣхъ на ушитѣ имъ, и принесохъ имъ Аарону. (4) И ѡкаго зѣвъ отъ рацѣтъ имъ, даде му образъ въ матка, и направи го излѣяно теле; и тѣ рекохъ: О Израилю, тѣзи сѣ твоитѣ божие които ти изведохъ изъ Египетската земя. (5) И това като видѣ Ааронъ, съгради олтарець предъ него; и провъзгласи Ааронъ и рече: Утрѣ е праздникъ Господу. (6) И станяха рано на утрѣшниятъ день та пожертвувахъ всеесъжжение, и принесохъ примирителни приношения: послѣ жосѣдиха людие да ядатъ и да пиятъ, и станяха да играють.

(7) Тогазъ рече Господъ Моисею: «Иди, слѣзъ: защото все развратиха твоитѣ людие които си извелъ изъ Египетската земя. (8) Скоро се уклониха отъ пѣтьтъ който имъ съмъ заповѣдалъ: направиха си излѣяно теле, и поклонихъ му се, и пожертвувахъ му, и рекохъ: О Израилю, тѣзи сѣ твоитѣ божие които ти изведохъ изъ Египетската земя. (9) Рече пакъ Господъ Моисею: «Видѣхъ тѣзи людие, и, ето, жестоковинни людие сѣ: (10) сега прочее жостави мя, и ще се распали гнѣвътъ ми противъ тѣхъ, и ще ги истребю; и още ти направя да станешъ народъ голѣмъ.

(11) А Моисей жсе помоли на Иеона Бога своего и рече: Защо, Господи, се распали

гнѣвътъ ти противъ твоитѣ людие които си извелъ изъ Египетската аемя съ голѣма сила и крѣпка рука? (12) Жзащо да говорятъ Египтянитѣ и да рекать: За зло ги изведе, да ги измори въ горитѣ, и да ги истреби отъ лицето на аземата? Повѣрни се отъ распаленieto на гнѣвътъ си, и раскаяй се за злото което си рекъ да направяши на людиетъ си. (13) Помни Авраама, Исаака, и Израиля, твоитѣ раби, на които си се жжизля въ себе си, и рекъ си имъ: Ще умножа сѣмето ви како звѣздитѣ на небо; и всичка тази аемя за която говорихъ ще дамъ на сѣмето ви, и жще я наслѣдятъ за всякога. (14) Тогазъ жсе раская Господъ за злото което бѣ рекъ да направи на людиетъ си.

(15) Тогазъ Моисей жсе обѣрихъ и сѣбае отъ гората: и жѣтъ плочи на свидѣтелство то бѣхъ въ рацѣтъ му, плочи написани отъ двѣтъ страни: отъ едната страна и отъ другата бѣхъ написани. (16) И жчлочитѣ бѣхъ жѣло Божие: и написанието бѣше написанно Божие начертано на плочитѣ. (17) И като чу Иисусъ гласътъ на людиетъ които викахъ, рече на Моисей: Ратенъ гласъ има въ ставътъ (18) А той рече: Не е гласъ отъ вѣтъ за побѣда, нѣто гласъ отъ вѣтъ за бѣгание, но гласъ на дѣяние чувамъ азъ. (19) И като приближи при ставътъ, жвидѣ тѣдето и джкучаянѣта: и распали се гнѣвътъ Моисеевъ, и хвърли плочитѣ отъ рацѣтъ си, и строчи ги подъ гората. (20) Жжѣ тогазъ тѣдето което бѣхъ направилъ и изгори ж въ огнѣтъ, и стрѣго до дѣ станѣ жѣнѣкъ прахъ, и распригсѣ ж по водата, и напои Израилевитѣ синове.

(21) И рече Моисей Аарону: «Жщо ти сторихъ тѣзи людие, та си навелъ на тѣхъ грѣхъ

ж Гл. 13: 21.

ж Сѣд. 8: 24, 27.

ж Гл. 20: 23. Втор.

9: 16. Сѣд. 17: 3, 4.

ж 3 Пар. 12: 28.

ж Неом. 9: 18. Псал.

106: 19. Иса. 46: 6.

ж Дѣян. 7: 41. Рим.

1: 23.

ж Или, съ рѣзецъ.

ж Лев. 23: 2, 4, 21, 37.

ж 4 Пар. 10: 20.

ж 2 Лѣт. 30: 5.

ж 1 Кор. 10: 7.

ж Ст. 1. Гл. 33: 1.

ж Втор. 9: 12. Дан.

9: 24.

ж Бит. 6: 11, 12.

ж Втор. 4: 16. 32: 5.

ж Сѣд. 2: 19. Осия

9: 9.

ж Гл. 20: 3, 4, 23.

ж Втор. 9: 16.

ж 3 Пар. 12: 28.

ж Гл. 33: 3, 5. 34: 9.

ж Втор. 9: 6, 13.

ж 31: 27. 2 Лѣт. 30: 8.

ж Иса. 48: 4. Дѣян.

7: 51.

ж Втор. 9: 14, 19.

ж Гл. 22: 24.

ж Числа 14: 12.

ж Втор. 9: 18, 26—29.

ж Псал. 74: 1, 2.

ж 106: 23.

ж Числа 14: 13. Втор.

9: 28, 32, 27.

ж Ст. 14.

ж Бит. 22: 16. Евр.

6: 13.

ж Бит. 12: 7. 13: 15.

ж 15: 7, 18. 26: 4.

28: 13. 35: 11, 12.

ж Втор. 32: 26.

ж 2 Пар. 24: 16.

ж 1 Лѣт. 21: 15.

ж Псал. 106: 45. Иер.

18: 8. 26: 13, 19.

ж Ионѣ 2: 13. 1 Иоан.

3: 10. 4: 2.

ж Втор. 9: 15.

ж Гл. 31: 18.

ж Втор. 9: 16, 17.

ж Втор. 9: 21.

ж Бит. 20: 9. 6: 10.